

BIRGITTE KIRSTINE KLAHN

Som tusindvis af aarhusianere før hende, blev Birgitte Kirstine Klahn født på Fødselsstiftelsen i Vennelystparken i 1992. Birgitte har et kort over Aarhus i sit hoved. Et kort hvor livets store og små begivenheder er knyttet til steder rundt omkring i byen.

Erindringer er forfattet og indsendt til 2017 aarhusianere af Birgitte Kirstine Klahn selv.

Selvom jeg blev født i Aarhus i Vennelystparken, og levede de første 3 år af mit liv i Harlev, kom jeg først rigtig tilbage til byen i 2012, hvor min veninde og jeg flyttede ind på Trøjborg. Vi var i så lidt grad rigtige aarhusianere på det tidspunkt, at vi allerførst måtte have forklaret at det hed "på" Trøjborg og ikke "i". Trøjborg blev ikke alene udgangspunktet for min aarhusianer-genfødsel, men også rammen for de første 3 år af mit aarhusliv. Herfra begyndte mit liv på Aarhus universitet, hvor jeg på altanen drak desperate kopper eksamenskaffe, og i stuen med udsigt til Risskov plejede mine af Vinstuen påførte tømmermænd.

Hele min studietid (og dermed hele mit hidtidige aarhusliv) har været bundet op på stemningen af Aarhus. I mit hoved er et kort over byen et kort over mit liv. På kortet indgår Aarhus Banegård, hvor en mand friede til mig, fordi han manglede opholdstilladelse. Café Jorden hvor akavede kaffedates udfoldede sig. Brabrandssøen hvor mine venners bryllup fandt sted en sommeraften, mens solen gik ned. 4. Maj Kollegiet hvor portvinsflasker blev tømte til lyden af melankolsk musik. Den Permanente hvor vi badede om natten engang i maj. Skt. Pauls Kirkeplads hvor en stakkels 7/11 medarbejder blev udsat for tvivlsom skønsang en morgen i april.

Over årene har jeg selv boet og haft venner i forskellige af byens afkroge, og har set diverse facetter af Aarhuslivet. Fra min egen tid på parkkollegierne, min kærestes lillebitte værelse ovenover en børnehave på Katrinebjergvej (hvor man skulle være stille særlige tidspunkter på dagen, for børnene sov jo til middag) til min venindes Gellerupkollektiv. I skrivende stund sidder jeg i min stue med udsigt til den famøse Aarhusbygning Prismet. Da vi flyttede ind i 2016, havde vi også frit udsyn til regnbuen på ARoS, men som nye boliger skød op, forsvandt det. Men hvor ærgerligt tabet af den pæne udsigt end var, føles det som en lille pris at betale for at leve i en by, der udvikler sig og vokser. En by som folk ønsker at blive den del af.

Nu nøjes vi med altså med udsigten til Prismet, og selvom den måske ikke er lige elsket af alle byens borgere, indgår den nu som en del af mit indre kort over livet i Aarhus. Overfor Prismet, hvor min kæreste og jeg flyttede ind i vores første lejlighed sammen.

Hvad det hele var og er gennemsyret af, er den helt umiskendelige stemning af Aarhus. Fantastiske, dejlige Aarhus der med eller uden den ganske særlige "Aarhus-stank" stadig er den bedste lille storby, der findes.